

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 26.07. 1953 na Kubě zahájila partyzánská skupina pod vedením Fidela Castra (nezdařený) útok na kasárny Moncada v Santiagu de Cuba, tím začíná Kubánská revoluce
 ▶ Svatá Anna - chladna z rána. - Od svatej Anky - žimne podranky.
- 27.07. 1549 jezuitský kněz František Xaverský doplul do Japonska, je označován za apoštola Dálného východu a považován za jednoho z největších misionářů všech dob
- 28.07. 1420 korunovace Zikmunda Lucemburského za českého krále, přestože byl 14. července poražen v Bitvě na Vítkově
- 29.07. 1793 * Jan Kollár, básník, jazykovědec a historik slovenského původu († 24.ledna 1852)
- 30.07. 1419 první pražská defenestrace: Pražský lid vedený knězem Janem Želivským podnikl útok na Novoměstskou radnici, přítomné konšely shodili z oken a ubili, touto událostí začíná husitské revoluce
- 31.07. 1949 * Boleslav Polívka, český herec a komik
 ▶ Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.
 ▶ Co srpen neuvaří, to už září nedosmaží.
- 01.08. 1998 v německy mluvících zemích vstoupila v platnost reforma pravopisu
- 02.08. 47 př.n.l. římský diktátor Julius Caesar vyhrál v bitvě u Zely nad pontským králem Pharnakem II., Caesar popisuje toto vítězství svým slavným výrokem Veni Vidi Vici
- 03.08. 1958 americká atomová ponorka USS Nautilus dosáhla jako první plavidlo Severního pólu
- 04.08. 1992 † František Tomášek, 34. arcibiskup pražský a primas český (1977–1991)
- 05.08. 1858 položen první telegrafní kabel přes Atlantik, spojení ale fungovalo pouze jeden měsíc
- 06.08. 1926 Američanka Gertrude Ederle jako první žena přeplavala průliv La Manche - k tomu potřebovala 14 hodin a 39 minut
- 07.08. 1909 Alice Ramsey projela jako první žena autem napříč Spojenými státy, do cíle své cesty v San Franciscu dojela po téměř dvou měsících
- 08.08. 1703 vídeňské noviny Wiener Zeitung, založené jako Wienerisches Diarium, vyšly ve svém prvním vydání. Vydavatelství se pyšní tím, že se jedná o světově nejstarší dosud vycházející noviny na světě

řešení hádanky z minulého Hřivny:

(Kdo odolává pokušení podlehnout touze nechat dřít vlastní energii, bývá obklopen chlorofylem.)

Komu se nelení, tomu se zelení.

Vagón jedné místní lokálky je plný filozofů. Sedí tak, že jeden na druhého vidí. Filozofové jsou velice chytří ale také ješitní. Když projede vlak tunelem, oznámí jim průvodčí, že nejméně jeden z nich je špinavý od sazí v obličejí. Každý ví o svém kolegovi, že by okamžitě na příští zastávce vystoupil, kdyby věděl na 100%, že je špinavý on. Filozofové mezi sebou nepromluví, ani si nedají žádné znamení a ani nijak nezkoušejí, jestli nejsou sami špinaví. Když vlak zastaví na následující zastávce, nikdo nevystoupí. Právě tak na dalších dvou zastávkách. Když se vlak blíží do čtvrté stanice, vystoupí všichni ti, kteří jsou špinaví od sazí. Kolik jich bylo?

HŘIVNA

červenec - srpen 2010

16 / 10

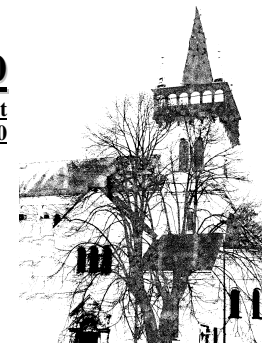
www.farnost.semily.net

administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 26.7.2010 do 8.8.2010

den	hod.	úmysl
26.07. pondělí	Památka sv. Jáchyma a Anny	
	KA 18:00	za rodinu
27.07. úterý	KA 18:00	za zemřelé
28.07. středa	KA 8:00	za sestru Annu a manžela a syna
	TT 17:00	na úmysl
29.07. čtvrtek	Památka sv. Marty	
	KA 8:00	za Františku Sotonovou, manžela, dceru Markétu, Marii a syna Antonína
30.07. pátek	KO 18:00	za Boží pomoc pro rodinu
31.07. sobota	Památka sv. Ignáce z Loyoly	
	DD 13:30	na úmysl dárce
	KO 18:00	za † Mons. ThDr. Josefa Koukla
01.08. neděle	18. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za † Josefa Kadlece
	TT 10:00	na úmysl
02.08. pondělí	-----	
03.08. úterý	KA 18:00	na poděkování
04.08. středa	Památka sv. Jana Vianneye	
	KA 8:00	za Jana Hladíka a syna
05.08. čtvrtek	KA 8:00	za Marii Tomíčkovou, manžela, rodiče a syna Jana
06.08. pátek	Svátek Proměnění Páně	
	TT 17:00	na úmysl
	KO 18:00	za Jana Pajunka, manželku, syna Štěpána a dceru Marii
07.08. sobota	KA 8:30	za kněze
	DD 13:30	za farní společenství
	KO 18:00	za Boží požehnání
08.08. neděle	19. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za Jaroslava Tichého, rodiče Hourový a dceru Růženu
	TT 10:00	na úmysl

Ve středu 21.7.2010 zemřel P. Stanislav Skalský. Pohřeb bude v sobotu 31.7.2010 v 16:30 ve Vrchlabí. Prosím, pamatujte na něj ve svých modlitbách. RIP!

neděle 1.8. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank
- adorace v kapli 14:00 – 16:00

SVATÝ DOMINIK (8.8.)

Svatý Dominik nebo též Domingo de Guzmán (asi 1170 – 6.srpna 1221) byl kazatelem a zakladatelem Řádu bratří kazatelů, který později přijal jeho jméno – dominikáni.

Dominik byl synem drobného kastilského šlechtice a vstoupil na duchovní dráhu. V mládí se stal kanovníkem biskupa z Osmy a profesorem katedrální školy. Roku 1203 doprovázel svého biskupa do Říma a při zpáteční cestě se v jižní Francii se setkal s heretickými katary.

Zjištění, jak vysoká úroveň jejich vzdělanosti a přísná organizace sekt přispívají k šíření bludných názorů, ho přivedlo na myšlenku využít stejných metod pro práci katolických kněží, a dosáhnout tak lepších výsledků při potírání kacířství.

Roku 1206 se na koncilu v Montpellieru rozhodl, že se dále bude věnovat boji proti herezím, a to osobním příkladem a kázáním. Jeho posláním se stalo šířit lásku kázáním. Za základní předpoklad úspěchu považoval za nutné žít ve stejné chudobě mezi těmi, jimž chtěl kázat. Takto chtěl napodobit tak lidové kazatele.

Papež Inocenc III. jej poslal jako putujícího kazatele do jižní Francie. Dominik dbal o to, aby se i jeho druhům dostalo nejprve dobrého teologického vzdělání. Posílal je proto na nejprestižnější univerzity do Paříže, Bologne nebo Oxfordu. Není náhodou, že nejvýznamnější scholastičtí filozofové Albert Veliký a Tomáš Akvinský byli dominikány.

Roku 1215 založil na základě augustiniánské řehole nový žebavý řád, který o rok později schválil papež Honorius III. Hlavním úkolem členů tohoto řádu bylo kázat, zpovídat a žít z almužny.

Dominik jednal o splnutí své družiny s druhy Františka z Assisi, ten však nesouhlasil, protože jeho poslání a především cesta, jejímž prostřednictvím chtěl dosáhnout svého cíle, byly zčásti odlišné. Dominik byl střízlivější, méně bezprostřední a nebyl tak hluboce zaujat evangeliem. Byl dobrým organizátorem a prosazoval na rozdíl od Františkovy skupiny vzdělání.

Zemřel roku 1221 a již v roce 1234 byl papežem Řehořem IX. kanonizován.

PROČ PRÁVĚ JÁ?

Proč se všechny nepříjemné věci stanou právě mně? Proč ne někomu jinému? Proč si v kině sedne ten nejvyšší člověk přímo přede mě, proč je na dálnici zácpa právě v mém pruhu. A takových proč je spousta.

Položili jste si někdy ale to proč i z „druhé strany“? Proč se mi dnes všechno vychází, proč si mohu (i bez výhry ve sportce) občas splnit nějaké to přání, proč mám kolem sebe stále ještě lidi, kteří to se mnou vydrží? Když bychom se takto ptali, pak je odpověď

nasnadě. To všechno se děje, protože mě má Bůh rád. Protože je Jeho milost mnohem větší než si zasloužím, protože o mně Bůh ví, i když zrovna moje přání nesplní.

Pavel a Barnabáš to jednou na své misijní cestě formulovali: „... *dával vám s nebe déšť i úrodu v pravý čas, sytil vás pokrmem a naplňoval radostí.*“ (Sk 14:17)

(Kai-Uwe Woytschak)

STAČÍ OPĚRNÝ BOD, PÁKA A HEJ RUP

„Páka je jednoduchý stroj“, učili jsme se ve fyzice. Kdo to vyslovil první, to sice netuším, ale docela dobře si umím představit, že páku jako jednoduchý stroj běžně používal už starý lovec mamutů. Jestli ji prakticky používal nebo ji znal pouze teoreticky Archimédes, to nevím. Troufal si však hodně: „Dejte mi páku, jeden opěrný bod a pozdvihnu svět.“ Jestlipak by si troufl pozdvihnout i svět současný, obtěžkaný zlem a všemi těmi krizemi – morálními, mravními, ekologickými, vládními – kterých jsme denně svědky my?

Svatá Terezie z Lisieux mi promine, ale ve srovnání s Archimédem je mladičká nevzdělaná žabec. Přes velký věkový rozdíl starému filozofovi oponuje. Jeho teorii mu nevyvrací, pouze připomíná, že není páka jako páka, a není opěrný bod jako opěrný bod. Ve svých Autobiografických spisech píše: „Čeho nemohl dosáhnout Archimédes, protože se jeho prosba neobracela k Bohu a protože byla míněna jen z hmotného hlediska, toho dosáhli v plnosti svatí. Všemohoucí jim dal za opěrný bod sám sebe a jenom sebe! Za páku jim dal modlitbu, která zapaluje ohněm lásky. A takto svatí pozvedli svět. Takto ho pozvedají svatí, kteří dosud bojují. A takto ho budou pozvedat budoucí svatí až do konce věků.“

Situace, do které se rodí naše děti a vnoučata, jistě není růžová. Ale není neřešitelná. Nejsme bezmocní. Stačí vzít za páku, opřít se o pevný opěrný bod a netřítit síly. Že je to utopie? Že nikdy všichni za to pomyslné lano nepotáhnou stejným směrem? Tuhle námitku jsem bohužel nucena připustit. Nežijeme v ráji. Dobro se skutečně na každém kroku střetává se zlem. Velmi zlé je táhnout špatným směrem. Dejme tomu, že se aspoň poctivě snažíme takové věci nedělat. Velmi zlá je ale i pasivita, nedělat nic a jen tak se vézt, případně ten svět kritizovat a tím k rezignaci svádět i ostatní.

Teoreticky je nám to všechno jasné. Ale dá se něco dělat prakticky? Co konkrétně? Mnoho. Aniž bychom to vždycky viděli a spravedlivě oceňovali, k největším tahounům podle mého soudu patří ti zdánlivě nejslabší z nás. Naši nemocní, handicapovaní, umírající, trpící, lidé, kteří svou pákou, opřou-li ji ovšem o Boha, dokážou divy. Jednoho dne takovou příležitost možná dostane i ten, kdo se dosud těší dobrému zdraví. Někdo ano, někdo ne. Kdo ano a kdo ne, to nikdo neví a tudíž na to nelze ani spoléhat. Stoprocentně se ale můžeme spolehnout na to, že dopustí-li Bůh něco takového, dá nám k tomu i potřebnou sílu. To samozřejmě platí za stejného předpokladu – že se opřeme o jediný skutečně pevný bod!

Nejsem ani Archimédes, ani svatá Terezička, ale jsem si jistá, že by se svět pohnul o pořádný kus tím správným směrem, kdyby všichni, kdo se modlí Otčenáš, prosbu „přijď království Tvé“ vyslovovali opravdu ze srdce a ne bezmyšlenkovitě. To by přece nikoho nebolelo a nestálo by nás to ani vteřinu času navíc.

(Marie Svatošová)